

Europarådets resolution om varetægtsfængsling af 9. april 1965

Bekendtgørelse af 6. oktober 1965

Bekendtgørelse af Europarådets resolution om varetægtsfængsling

Europarådets ministerudvalg har den 9. april 1965 vedtaget følgende resolution:

Ministerudvalget,

der ønsker at fremme og udvide anvendelsen af de principper vedrørende varetægtsfængsling, der allerede er anerkendt i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som blev undertegnet i Rom den 4. november 1950;

som henviser til pkt. 3 (b) i den rådgivende forsamlings rekommandation 195 (1959) om strafferetlige reformer,

1. henstiller til regeringerne at sikre, at varetægtsfængsling sker i overensstemmelse med følgende principper:

- (a) Varetægtsfængsling bør aldrig være obligatorisk. Den judicielle myndighed bør træffe sin afgørelse under hensyn til de i sagen foreliggende omstændigheder.
- (b) Varetægtsfængsling bør betragtes som en undtagelsesforanstaltning.
- (c) Varetægtsfængsling bør kun besluttes eller opretholdes, når det er strengt nødvendigt. I intet tilfælde bør fængsling anvendes som en straffeforanstaltning.
- (d) Enhver afgørelse om varetægtsfængsling bør angive – så nøjagtigt som muligt – hvad sigtelsen angår og grundene til fængslingen. Afgørelsen skal straks meddeles varetægtsfangen.
- (e) Der bør gennemføres effektive garantier imod, at fængslingen udstrækkes længere end strengt nødvendigt. Følgende garantier bør især tages i betragtning:
 - begænsning af varetægtsfængslingens varighed, fastsat ved lov eller af vedkommende judicielle myndighed;
 - fornyet prøvelse af afgørelsen, på vedkommende myndigheds eget initiativ, med regelmæssige mellemrum;
 - ret til at indbringe spørgsmålet for judicial myndighed;
 - ret til bistand af forsvarer.
- (f) Den person, der undergives varetægtsfængsel, bør oplyses om sine rettigheder og om betingelserne for deres udøvelse.
- (g) I nogle tilfælde kan andre foranstaltninger med fordel anvendes i stedet for varetægtsfængsling, f.eks.:
 - bevogtning i hjemmet;
 - forbud mod at forlade et bestemt opholdssted eller område uden rettens tilladelse;
 - påbud om regelmæssigt at give møde hos bestemte myndigheder;